

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

OΣτέλιος Ραγής επανερχόμενος μαζί με τον Άλκη στο γραφείο του Τζακ Χιούστον πάτων ήδη προετοιμασμένος για αυτά που θα έλεγε:

- Συγχωρείστε κύριοι τον κύριο Άλκη. Η όλη του συμπεριφορά προκλήθηκε από την μεγάλη του συγκίνηση αντικρίζοντας αυθεντικούς πίνακες της αναγέννησης, για πρώτη φορά εκτός μουσείων. Ιδιαίτερα όταν άγγιξε τον καμβά τους με τα δάχτυλά του. Αντιλαμβάνεστε το συναίσθημα του εκείνη την στιγμή.

- Δηλαδή; ρώτησε με φανερή περιέργεια ο Τζακ Χιούστον....

- Ναι κύριε Χιούστον οι πίνακες είναι αυθεντικοί.

Κανείς δεν μιλούσε στο δωμάτιο.

Ο Μαξιμίλιαν Κρουζ ένιωσε ανακούφιση. Ήταν σίγουρος για αυτό. Όμως θα μπορούσε ο εβραίος τραπεζίτης στην Βιέννη να τους είχε αντικαταστήσει στο σαλόνι του, για ασφάλεια, με αντίγραφα.

Ικανοποίησεν ένιωσε και ο Τζακ Χιούστον. Αντιλήφθηκε από την αρχή, τόσο αυτός όσο και οι φίλοι του, ότι οι πίνακες πάτων αυθεντικοί. Όμως θα μπορούσε ο Γερμανός να τον ξεγελάσει με πιστά αντίγραφα.

Ο Τζακ Χιούστον φυσικά και είχε προειδοποιηθεί από τους βρετανούς πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών, που του μίλησαν στο Σύδνεϋ, ότι ο ναζί μεταφέρει μαζί του ένα πολύτιμο «πακέτο» και δεν θα έπρεπε να χάσει την ευκαιρία και να το αποκτήσει. Όμως δεν είχε δει τους πίνακες.

Όταν τους αντίκρισε στο γραφείο του, ένιωσε και αυτός μια παράξενη ανατριχίλα. Σαν πεπειραμένος συλλέκτης ζωγραφικών πινάκων, αμέσως γνώριζε και για το ιστορικό τους. Οι φίλοι του στο γραφείο δεν πάτων σε θέση να το γνωρίζουν αυτό. Ήταν βέβαιος. Δεν πάτων τόσο μελετημένοι. Και αυτό τον καθησυχάζε.

Από άρθρα που διάβασε κατά καιρούς ήδερε ότι αυτοί οι πίνακες παρέμεναν στο σκοτάδι για πάνω από 150 χρόνια και ότι κανείς μελετητής δεν μπόρεσε να ρίξει φως και να βρει τον τελευταίο κάτοχό τους.

Ήταν για αυτόν ότι πολυτιμότερο θα μπορούσε να προσθέσει στην συλλογή του.

Ο Στέλιος Ραγής βοήθησε ακόμη περισσότερο να διαλυθεί η τεταμένη αιμόσφαιρα που είχε δημιουργηθεί στο γραφείο με την σάστη του Άλκη, λέγοντας:

- Αγαπητέ Τζακ νομίζω ότι μέχρι εδώ τέλειωσε και ο σκοπός της επίσκεψης του νεαρού φιλοξενούμενου μου ζωγράφου στο γραφείο σου. Να μας επιτρέψεις να επιστρέψουμε σπίτι. Έχω μια επείγουσα συνάντηση και ίσως να έχω αργήσει.

Πριν ακόμη μιλήσει ο Τζακ Χιούστον ο Στέλιος Ραγής ρώτησε με ένα ύφος τάχα αδιάφορο:

- Εχεις και εσύ φιλοξενούμενους σπίτι σου; Στον κάποιο σου είδα μια όμορφη δεσποινίδα.

- Ναι, ναι, απάντησε κάπως αμήχανα ο Τζακ Χιούστον που δεν ήθελε με κανένα τρόπο να γνωρίζει κανείς την ύπαρξη του Γερμανού ναζί και της κόρης του στο σπίτι του.

- Θα είναι η κόρη του κυρίου Μαξιμίλιαν και έδειξε τον Γερμανό ο οποίος έμενε ανέκφραστος. Σε λίγες μέρες πρόσθεσε φεύγουν. Είναι Ευρωπαίοι νεομετανάστες και θα μετακομίσουν στο δικό τους διαμέρισμα.

Λέγοντας αυτά προχώρησε προς την έξοδο του γραφείου του, ανοίγοντας την πόρτα. Φανερό πως δεν πάτων διατεθειμένος να προβεί σε συστάσεις ή να δώσει άλλες λεπτομέρειες. Όμως δεν παρέλειψε να δώσει το χέρι του στον Άλκη και σφίγγοντας το με δύναμη του είπε:

- Ευχαριστώ θερμά νεαρέ κύριε. Εκτιμώ βαθιά την εκτίμηση σου για τους πίνακες. Θα ανταποκριθώ σύντομα για την μεγάλη σου εξυπρέτηση.

Ο Άλκης του χαμογέλασε αμήχανα.

Τους συνόδευσε μέχρι την εξώπορτα.

Επιστρέφοντας στο γραφείο είδε τους φίλους του, που κάλεσε, να είναι έτοιμοι να αναχωρήσουν και αυτοί. Τους χαιρέτησε ευχαριστώντας τους και τους συνόδευσε μέχρι την έξοδο του σπιτιού, Βιαζόταν να βρεθεί ξανά στο γραφείο του και να δει τους πίνακες.

Μπαίνοντας είδε τον Μαξιμίλιαν Κρουζ να προσπαθεί να τυλίξει ξανά τους καμβάδες με τους πίνακες σε εκείνο το παράξενο ρούχο που κρατούσε όταν τους έφερε. Πετάχτηκε σχεδόν δίπλα του και με ένα σοβαρό ύφος ρώτησε:

- Τι προσπαθείτε να κάνετε κύριε Κρουζ;
- Απλώς τυλίγω τους πίνακες μου κύριε Χιούστον.
- Όχι, όχι κύριε Μαξιμίλιαν είπε πιο ήρεμα αυτή τη φορά ο Τζακ Χιούστον. Δεν πρέπει να τους πάρετε πίσω. Καθήστε. Να μιλήσουμε για τις τιμές.

Ακριβώς την ίδια μέρα και την ίδια ώρα που οι δύο άνδρες βρέθηκαν μόνοι στο γραφείο του Τζακ Χιούστον, σε μια άλλη περιοχή του Σύδνεϋ γινόταν μια μυστική συνάντηση που ξάραξε οριστικά την μοίρα του Μαξιμίλιαν Κρουζ και της κόρης του.

Οι αποφάσεις που πάρθηκαν, σε εκείνη την συνάντηση έδιναν και το οριστικό τέλος της ιστορίας του Μαξιμίλιαν Κρουζ, αλλά άνοιγαν ένα νέο κεφάλαιο, και την απαρχή μιας καινούργιας ζωής, για την κόρη του Άννα στο Σύδνεϋ.

Αξίζει να παρακολουθήσουμε αυτή την συνάντηση και τα άτομα που αποφάσιζαν για τις ζωές άλλων.

Στο Marin Place στο κέντρο της μεγαλούπολης, στην καρδιά ακριβώς του Σύδνεϋ, ανάμεσα στο πολύβουσο πλήθος, δύο άγνωστοι μεταξύ τους μέχρι εκείνη την στιγμή άνδρες, πήραν εντολή από τους ανωτέρους να συναντηθούν και να συζητήσουν απλώς τις λεπτομέρειες μιας απόφασης.

Οι αποφάσεις είχαν ληφθεί από πιμέρες τώρα. Όχι στο Σύδνεϋ, αλλά στην Μόσχα και το Λονδίνο.

Όσο και αν είναι γνωστό σε όλους το βρώμικο παιχνίδι της κατασκοπείας, αυτό γίνεται ακόμη πιο τρομερό, όταν σημίγουν προς στιγμή προσωρινά τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα προκειμένου να απαλλαχθούν, από άτομα που τους εξυπρέπησαν, αλλά δεν τους χρειάζονται πλέον.

Η ζωή των προδοτών είναι πολλή σύντομη. Δραπετεύουν στον εχθρό για να σωθούν, αλλά ποτέ δεν υπολογίζουν πως η δική τους ζωή γίνεται ακόμη πιο λίγη, όταν αυτοί που τους έδωσαν προσωρινή προστασία, αποφασίζουν και για την φυσική εξόντωσή τους. Οι «προστάτες» όταν τους θεωρήσουν ότι είναι πλέον άχρηστοι, τους χαρακτηρίζουν ως «επικίνδυνους» και αποφασίζουν ότι πρέπει να «πάψουν» να υπάρχουν.

Οι Βρετανοί προστάτευσαν τον Μαξιμίλιαν Κρουζ διότι τους παρέδωσε πολύτιμες πληροφορίες. Ταυτόχρονα διαπίστωσαν ότι μεταφέρει μαζί του, και ορισμένους αυθεντικούς πίνακες, που θα ενδιέφεραν σε μεγάλο βαθμό ένα από τους ανθρώπους τους στο Σύδνεϋ, και γνωστό συλλέκτη του βρετανό βιομήχανο Τζακ Χιούστον.

Θα μπορούσαν να πάρουν τους πίνακες από τον Μαξιμίλιαν Κρουζ και να τον εγκαταλείψουν. Δεν το έπραξαν αυτό. Ο λόγος;

Γνώριζαν ότι τον κυνηγά πρώπου συνεργάτης και ερωμένης του, Ευρίκα Μπόργη θέλοντας να τον εκδικηθεί για την προδοσία του να την εγκαταλείψει. Η Ευρίκα τώρα είναι συνεργάτιδα των Σοβιετικών. Οι σοβιετικοί την μετέφεραν στο Σύδνεϋ.

Εδωσαν στον Μαξιμίλιαν παράταση ζωής, διότι ήθελαν να εντοπίσουν την Ευρίκα Μπόργη και να πληροφορθούν πως θα την χρησιμοποιούσαν οι Σοβιετικοί διευκολύνοντας την να έρθει μέχρι την Αυστραλία.

Ποιές θα πάτων οι εντολές των σοβιετικών πρακτόρων που θα είχε η Ευρίκα εκτός της προσωπικής εκδίκησης του πρώπων εραστή της Μαξιμίλιαν Κρουζ; Όμως οι σοβιετικοί πράκτορες διαπίστωσαν πως η Ευρίκα δεν πάτων συνεργάσιμη. Όλες τις μέρες που την φιλοξενούσαν στο σοβιετικό προξενείο του Σύδνεϋ, προσπάθησαν να την πείσουν πως θα έπρεπε αρχικά να συνεργασθεί και να τους βοηθήσει στον εντοπισμό φυγάδων ναζί που κατόρθωσαν να φθάσουν μέχρι την Αυστραλία.

Εκείνη επέμενε-δια μέσου διερμηνέα φυσικά-ότι έπρεπε να την βοηθήσουν πρώτα να βρει και να εντοπίσει τον Μαξιμίλιαν Κρουζ και να πάρει εκδίκηση και ύστερα θα ακολουθούσε τις εντολές τους.

Διαπίστωσαν ότι η γυναίκα αυτή έχει πορωθεί σε τέτοιο βαθμό από τους συνεχείς βασανισμούς και των θανάτων των θυμάτων της, στο Βερολίνο, που μόνο ως κατά συρροή δολοφόνος εκφράζόταν. Ψυχρός εκτελεστής. Δεν μπορούσε να ακολουθήσει άλλους διαφορετικούς κανόνες.

Οι σοβιετικοί πράκτορες στο Σύδνεϋ την χαρακτήρισαν ψυχοπαθή, ως άτομο «άκρως επικίνδυνο» που θα μπορούσε να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημιά και πολιτικ